

✦ **Texty na tento týden – Ž 134; Iz 42:10–12; Zj 14:3; Ž 15; Ž 101:1–3; Ž 96; Zj 14:6–12; J 4:23.24**

✦ **Základní verš**

„*Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu.*“ (Ž 104:33)

Během života naše zkušenost s Boží milostí a mocí roste. Měli bychom si pak spolu s žalmistou položit otázku: „Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal“ (Ž 116,12)? Nejlepší odpovědí na tuto otázku je být věrný Bohu.

V žalmech není Izrael jen národem, ale také „velkým shromážděním“ (Ž 22,23.26; Ž 35,18). To odhaluje hlavní úkol, ke kterému byl Izrael povolán – společně chválit a oslavovat Boha a vydávat o něm svědectví jiným národům. Hospodin totiž chce, aby se k těmto chválám jeho lidu připojil celý svět. Jeho lidem jsou všichni spravedliví, kteří uctívají Hospodina a mají svou naději v něho a v jeho lásku.

Písmo označuje jako ideální společné chválení Hospodina ve společenství věřících. To samozřejmě ne znamená, že by modlitba a chvála jednotlivce v Izraeli měly nějaký podřadný význam. Soukromé uctívání a chválení Boha tvoří základ pro společné uctívání (Ž 22,23.26) a plně se rozvíjí právě ve společenství věřících. Společenství, které chválí Hospodina, je v žalmech nazýváno také „kruh přímých“ (Ž 111,1). Lidé „přímého“ srdce znají Boha (Ž 36,11) a Bůh zná je (Ž 37,18). Tato skutečnost má vliv na celý jejich život.

✦ **Osnova lekce:**

V předposlední lekci budou stát v centru naší pozornosti žalmy „oslavné“, v nichž autoři chválí Hospodina, který jako jediný zasluhuje naši úctu. Zároveň uvidíme, jak tato oslava Hospodina a úcta před ním ovlivňuje život nás samotných.

- Ž 134 - Oslava Hospodina a přijetí jeho požehnání (neděle)
- Ž 33:3; Ž 40:4 - Oslava Hospodina „novou písní“ (pondělí)
- Ž 16 - Oslava Hospodina a dar svatosti (úterý)
- Ž 96 - Oslava Hospodina jako svědectví pro všechny národy (středa)
- Ž 40:7–9 - Oslava Hospodina a život podle jeho vůle (čtvrtek)

NE 17. března – „POZVEDEJTE RUCI KE SVATYNI“

Ž 134 „¹Poutní píseň. Dobrořečte Hospodinu, všichni Hospodinovi služebníci, kteří stojíte v Hospodinově domě za nočního času. ²Pozvedejte ruce ke svatyni, dobrořečte Hospodinu! ³Hospodin ti žehnej ze Sijónu; on učinil nebesa i zemi.“

Nu 6:24-26 „²⁴Hospodin tě požehná a ochrání tě, ²⁵Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, ²⁶Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdarí tě pokojem.“

Ž 67:2 „Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnutí, kéž nad námi rozjasní svou tvář!“

Ž 18:2 „Pravil : Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo.“

Ž 36:2 „Tak zní vzpurný výrok svévolníka: „Nemám v srdci místo pro strach z Boha.“ A to do očí mu říká.“

Ž 113:1 „Haleluja. Chvalte Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina!“

Ž 135:1.2 „¹Haleluja. Chvalte Hospodinovo jméno, chvalte je, Hospodinovi služebníci, ²kteří stojíte v Hospodinově domě, v nádvořích domu našeho Boha.“

1Pa 9:23-27.33 „²³Oni a jejich synové byli na stráž u bran domu Hospodinova, domu stanu. ²⁴Vrátní byli na čtyřech stranách: na východě, na západě, na severu a na jihu. ²⁵A jejich bratři měli přicházet ze svých dvorců vždy ve stanovené době, aby spolu s nimi sloužili po sedm dnů. ²⁶Tito byli ustanoveni k stále službě: čtyři bohatýrští vrátní; byli to lévičci, byli správci komor a pokladů Božského domu. ²⁷Jiní ponocovali kolem Božského domu, neboť na nich bylo držet stráž a ráno co ráno otvírat. ³³Toto jsou zpěváci, náčelníci lévijských rodů; dleli v komorách, uvolnění od jiných prací. Ve dne i v noci byli totiž v pohotovosti ke svému dílu.“

1Pt 2:4.5 „⁴Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ‚vyvolený a vzácný‘.
⁵I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista.“

PO 18. března – ZPÍVEJTE HOSPODINU NOVOU PÍSEŇ

Ž 33 „¹Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu, přímým lidem sluší se ho chválit. ²Hospodinu vzdejte chválu při citeře, zpívejte mu žalmy s harfou o deseti strunách. ³Zpívejte mu novou píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic.“

Ž 40:2-4 ²Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. ³Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůň bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet ⁴a do úst mi vložil novou píseň, chvalo zpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina.“

Ž 96:1 „Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země!“

Ž 98:1 „Zalm . Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží!“

Ž 144:9 „Bože, chci ti zpívat novou píseň, s harfou o deseti strunách budu ti pět žalmy.“

Ž 149:1 „Haleluja. Zpívejte Hospodinu píseň novou, jeho chválu v shromáždění věrných!“

Iz 42:10-12 „¹⁰Zpívejte Hospodinu píseň novou! Ať zní jeho chvála ze všech končin země. Ti, kteří se vydávají na moře, i to, čeho je moře plno, ostrovy a ti, kdo na nich bydlí, ¹¹ať pozvednou svůj hlas , i poušť a její města, dvorce, v nichž sídlí Kédar, ať plesají obyvatelé Sely a vyskají z vrcholků hor. ¹²Ať vzdají čest Hospodinu, ať mu chvalořečí na ostrovech.“

Zj 5:9 „A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras.“

Zj 14:3 „Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi bytostmi a před starci. Nikdo nebyl schopen naučit se té písní, než těch sto čtyřicet čtyři tisíce z obyvatel země, kteří byli vykoupeni.“

Ž 148:14 „Vyvýšil roh svého lidu k chvále všech svých věrných, synů Izraele, lidu, který je mu blízký. Haleluja.“

ÚT 19. března – „HOSPODINE, KDO SMÍ POBÝVAT VE TVÉM STANU?“

Ž 15:1.2 „¹Davidův. Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? ²Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu.“

Ž 24:3-6 „³Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? A kdo stanout smí na jeho svatém místě? ⁴Ten, kdo má čisté ruce a srdce ryzí, ten, kdo nezneužije mou duši, ten, kdo nepřísahá lstivě. ⁵Ten dojde požehnání od Hospodina, spravedlnosti od Boha, své spásy. ⁶To je pokolení těch, kdo se na jeho vůli dotazují. Ti, kdo hledají tvou tvář – tot' Jákob.“

Ž 15 „³Abram dále řekl: „Ach, nedopřáls mi potomka. To má být mým dědicem správce mého domu?“ ⁴Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ ⁵Vyvedl ho ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ ⁶Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“ ⁸Abram odpověděl: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“

⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a veliká temnota.

¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročiti a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročiti, povedu při. Potom odejdou s velkým jméním. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodeň. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu, ¹⁹zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců, ²⁰Chetejců, Perizejců a Refájců, ²¹Emorejců, Kenaanců, Girsagejců a Jebúsejců.“

Dt 6:5 „Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“

Mi 6:6-8 „⁶Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s obětmi zápalnými, s ročními býčky? ⁷Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěrnost svého prvorozence, v oběť za svůj hřích plod svého lůna?“ ⁸Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

Ž 101:1-3 „¹Davidův. Žalm. O milosrdenství a soudu chci zpívat, tobě, Hospodine, prozpěvovat žalmy. ²Obezřetně půjdu bezúhonnou cestou. Kdy už ke mně přijdeš? Budu žít v bezúhonnosti srdce ve svém domě: ³Nebude mi vzorem, co ničemník páchá. Nenávidím, co dělají odpadlíci, nepropadnu tomu.“

Ez 15:5 „Ani dokud bylo celé, nedal se z něho zhotovit žádný výrobek, což teprv, když konce pozřel oheň a celé vzplane, dá se z něho ještě zhotovit nějaký výrobek?“

Lv 22:21-24 „²¹Když někdo připraví hod oběti pokojné pro Hospodina ze skotu nebo z bravy, aby splnil slib, nebo jako dobrovolný dar, pak jen oběť bez vady dojde zalíbení; nesmí na ní být žádná vada. ²²Nic slepého nebo polámaného či zmrzačeného nebo vředovitého, svrabovitého či lišejovitého nepřinesete Hospodinu a nevložíte z toho na oltář ohnivou oběť pro Hospodina. ²³Býka nebo jehně s příliš dlouhými nebo zakrslými údý můžeš dát jako dobrovolný dar, ale při slibu nenajdou zalíbení. ²⁴Zvíře s varlaty rozmáčknutými, rozlučenými, odřiznutými nebo pořezanými nepřinesete Hospodinu. To ve své zemi dělat nebudete.“

Jb 36:4 „Neboť opravdu má slova nejsou klam; před tebou je člověk dokonalých vědomostí.“

Ž 51:4-12 „⁴Moji nepravost smyj ze mne dokonale, očisť mě od mého hříchu! ⁵Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále. ⁶Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu. ⁷Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka. ⁸Ano, v opravdovosti máš zalíbení, dáváš mi poznávat tajuplnou moudrost. ⁹Zbav mě hříchu, očisť vyzopem a budu čistý, umyj mě, budu bělejší nad sníh. ¹⁰Dej, ať slyším veselí a radost, ať jásají kosti, jež jsi zdeptal. ¹¹Odvrať svou tvář od mých hříchů, zahlad všechny moje nepravosti. ¹²Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“

ST 20. března – „VYPRAVUJTE MEZI PRONÁRODY O JEHO SLÁVĚ“

Ž 96:1-4 „¹Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země! ²Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, ³vyppravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech, ⁴neboť veliký je Hospodin, nejvyšší chvály hodný, buď bázeň, je nad všechny bohy.“

Ž 96 „⁵Všechna božstva národů jsou bůžci, ale Hospodin učinil nebe. ⁶Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a lesk v svatyni jeho. ⁷Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc, ⁸přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho. ⁹v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svíjej se před ním, celá země! ¹⁰Ríkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neotřese. On povede při národů podle práva. ¹¹Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, ¹²pole zazní jáсотem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese ¹³vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle své pravdy.“

Ž 98:1-9 „¹Žalm . Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvitězil svou pravici, svou svatou paží! ²Hospodin dal poznat svoji spásu, zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost, ³na své milosrdenství se rozpomenu, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. ⁴Hlahol Hospodinu, celá země, dejte se do plesu, pějte žalmy, ⁵pějte Hospodinu žalmy při citeře, při citeře necht' zazvučí žalmy; ⁶s doprovodem trub a polnic hlaholte před Hospodinem Králem! ⁷Ať se moře s tím, co je v něm, rozburácí, svět i ti, kdo na něm sídlí, ⁸dlaněmi necht' zatleskají řeky, s nimi ať plesají hory ⁹vstříc Hospodinu, že přichází, aby soudil zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle práva.“

Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babilón, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěně do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a srou před svatými anděly a před Beránkem.“

¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši. ““

ČT 21. března – KDYŽ BŮH NEMÁ RADOST Z OBĚTÍ

Ž 40:7-9 „*Obětí hod ani obětí přídavnou sis nepřál, nýbrž protesals mi uši; nežádals obětí zápalnou ani obětí za hřích. ⁸Tu jsem řekl: Hle, přicházím, jak ve svitku knihy o mně stojí psáno. ⁹Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.*“

J 4:23.24 „*²³Ale přichází hodina, ano, již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli. ²⁴Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.*“

Ž 50:7-23 „*⁷Slyš, můj lide, budu mluvit, Izraeli, svědčím proti tobě, já jsem Bůh, tvůj Bůh jsem. ⁸Má žaloba se netýká tvých obětí, tvé zápaly mám před sebou stále. ⁹Nevezmu si býčka z tvého domu, kozly ze tvých ohrad. ¹⁰Všechna lesní zvěř mi patří i dobytek na tisíci horách, ¹¹v horách vím o každém ptáku, polní havěť též mám kolem sebe. ¹²Kdybych měl hlad, neřeknu si tobě, mně patří svět se vším, co je na něm. ¹³Jídám snad já maso z tura nebo napájím se kozlí krví? ¹⁴Přines Bohu obětí díky a plň svoje sliby Nejvyššímu! ¹⁵Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat. ¹⁶Ale svévolníkově Bůh praví: „Nač odřikáváš má nařízení, proč si bereš do úst moji smlouvu? ¹⁷Ty přec nenávidíš kázeň, ty má slova za sebe jen házíš. ¹⁸Spatříš zloděje a běžíš k němu, s cizoložníky máš podíl. ¹⁹Ústa propůjčuješ k zlému, svůj jazyk jsi spřáhl se lstí. ²⁰Usedneš a mluvíš proti bratru, kydáš hanu na syna své matky. ²¹To jsi dělával, a já jsem mlčel. Domníval ses, že jsem jako ty. Vznáším proti tobě obžalobu. ²²Pochopte to, vy, kdo na Boha jste zapomněli, ať vás nerozsápu a nikdo vás nevytrhne. ²³Mne oslaví ten, kdo přinese obětí díky, ten, kdo jde mou cestou; tomu dám zakusit Boží spásu.“*

Ž 51:18-21 „*¹⁸Obětí, kterou bych dal, se ti nezalíbí, na zápalných obětech ti nezáleží. ¹⁹Zkroušený duch, to je obětí Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! ²⁰Prokaž dobro Sijónu svou přízní, vybuduj jeruzalémské hradby. ²¹Pak se ti zalíbí obětí spravedlnosti, zápaly a celopaly, pak ti budou na oltáři obětovat býčky.*“

Mt 15:8 „*Lid tento ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne.*“

PÁ 22. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si kapitulu „Síla modlitby“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 93–104; CVP 96–104).

Ústředním bodem správného uctívání byla důležitost pravého pokání: „Litovat svých hříchů a rozejít se s nimi – to je pokání. Žádného hříchu se nevzdáme, pokud si neuvědomíme, jak je škodlivý. V našem životě nedojde ke skutečné změně, dokud nepřestaneme mít hřích rádi a pokud se nerozhodneme s ním skoncovat.

Mnozí z nás nechápou, co je to pokání. Litují, že se dopustili něčeho špatného. Dokonce se začnou jinak chovat, mají strach, že je jejich nesprávné činy přivedou do neštěstí. To ale není skutečné pokání, o jakém mluví Bible. Tito lidé litují, že jim spáchané zlo může přinést nepřijemnosti, nelitují však vlastního nesprávného jednání. Ezauovi bylo líto, že jako důsledek svého nesprávného jednání provždy ztratil otcovské pozeňání a bohatství. Balaám se vyděsil, když na cestě před sebou uviděl anděla s taseným mečem. Uznal: ‚Zhřešil jsem‘, protože se bál o život. Nebylo mu však skutečně líto toho, co dělal. Nezměnil postoj a nelitoval činu, který zamýšlel spáchat. Jidáš prodal svého Mistra lidem, kteří jej chtěli zavraždit. Dodatečně potom litoval: ‚Zhřešil jsem, zradil jsem nevinného člověka!‘ (Mt 27,4)“ (SC 22.23; CVP 25)

„Přestože Bůh nebydlí v chrámech, účastní se shromáždění svého lidu. On totiž slíbil, že když se lidé sejdou, aby vyznávali své hříchy a modlili se jeden za druhého, navštíví je svým Duchem. Dokud však ti, kdo přišli uctívat Boha, neodloží veškerou svou špatnost, bude jejich setkávání zbytečné. Ti, kdo uctívají Boha, musejí ‚ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli‘ (J 4,23).“ (PK 50; OSU 18)

Otázky k rozhovoru

1. Jakou největší obětí může člověk přinést Bohu? (Viz Ž 40,7–11; Ř 12,1.2.)
2. Jak je spojena osobní bohoslužba s uctíváním Boha ve společenství věřících? Proč potřebujeme obojí? Jak se navzájem ovlivňují?
3. Mnoho lidí má dojem, že uctívání zahrnuje jen modlitby, zpěv chvalozpěvů a studium Bible a duchovní literatury. Přestože jsou tyto činnosti pro zbožný život důležité, proč se nemůžeme omezit jen na ně? Uveďte několik příkladů jiných forem uctívání.
4. Ellen G. Whiteová napsala: „Náš Bůh je laskavý a soucitný Otec. Práce pro něj má být radostným zážitkem. Oslava Boha a služba Bohu nám má přinášet radost.“ (SC 103; CVP 103) Jak se může stát uctívání Hospodina naší „radostí“?

18:21

